

Ten projekt jest o tym, jak połączyć coś niedostępnego bezpośrednio obserwacji (osobowość) z czymś, co tej obserwacji jest dostępne (zachowanie związane ze sposobami regulowania emocji podczas konfliktów rodzinnych). Ogólnie, zakładam, że jeśli niedostępna bezpośrednio obserwacji osobowość, składa się z komponentów (np. lęku i typu temperamentu melancholijnego) dopasowanych do siebie (koherentnych), bowiem pełnią one w osobowości taką samą rolę (np. lęk i typ melancholijny temperamentu łączą się z wycofywaniem się w czasie sytuacji konfliktowej), to może to przyczyniać się do tego, że bezpośrednio obserwowalne zachowanie jest stałe (np. nieefektywna strategia regulacji emocji podczas rozwiązywania konfliktów) u ludzi z koherentnym typem osobowości. Jeśli jednak te komponenty (np. lęk i temperament sangwiczny) są do siebie niedopasowane (niekoherentne), ponieważ pełnią w osobowości inne role (np. lęk może łączyć się z wycofywaniem się w czasie sytuacji konfliktowej, a typ sangwiczny z poszukiwaniem wsparcia społecznego w czasie sytuacji konfliktowej), to prawdopodobnie będzie to powodować niestalość bezpośrednio obserwowalnego zachowania (np. raz może pojawiać się wycofanie, a drugi raz aktywne poszukiwanie wsparcia u innych) u osób z niekoherentnym typem osobowości. Zaplanowałam dwa badania, dotyczące tego jak koherencja osobowości wiąże się ze stałością behawioralnych strategii (sposobów) regulacji emocji u młodzieży podczas rozwiązywania konfliktów rodzinnych. Badanie pierwsze będzie prowadzone w różnych krajach Europejskich. Młodzież zaczynająca studia wyższe będzie wypełniała kwestionariusze osobowości, oceniające typy temperamentu, lęku i depresji, co pozwoli na zbudowanie koherentnych i niekoherentnych typów osobowości. Następnie, badani wypełnią kwestionariusz badający behawioralne strategie radzenia sobie z emocjami w trzech najtrudniejszych okresach roku akademickiego, potencjalnie sprzyjającym konfliktom rodzinnym. Do grupy tych strategii należą: poszukiwanie dystrakcji, aktywne zmaganie się z problemem, poszukiwanie wsparcia społecznego, wycofanie, ignorowanie. Zakładam, że stałość stosowania tych strategii podczas rozwiązywania konfliktów rodzinnych u młodzieży będzie wiązała się z osobowością koherentną. Jednak możliwe jest pojawienie się „paradoksalnych układów”, np. stałość stosowania strategii będzie połączona z osobowością niekoherentną. Jak to wyjaśnić? Może wzięciem pod uwagę innych czynników, np. kulturowych, takich jak czas zamieszkiwania z rodzicami? W krajach Europejskich, w tym względzie, obserwuje się specyficzne dla płci „normy kulturowe” reprezentowane przez dwie geograficzne konstelacje: Śródziemnomorską i Centralo-Północną. Różnią się one średnią wieku i czasem zamieszkiwania z rodzicami. Pojawia się pytanie jak religijność rodziny wpływa na ten czas zamieszkiwania z rodzicami? W dodatku, jak wiadomo ludzie różnią się między sobą przekonaniami na temat emocji - czy są one dobre czy złe (np. Myślę, że radość jest dobra) oraz czy można je kontrolować czy nie (np. Nie wierzę, że mogę kontrolować swój gniew), które w dużej mierze są kształtowane kulturowo. Podsumowując, wymienione czynniki kulturowe mogą specyficznie wpływać na intensywność konfliktów rodzinnych oraz na formowanie się i trwałość stosowania specyficznych behawioralnych strategii regulacji emocji. Dlatego te badania będą prowadzone w wybranych, sześciu europejskich krajach (Polska, Holandia, Włochy, Francja, Irlandia i Litwa), które różnią się czasem zamieszkiwania z rodzicami, poziomem religijności i przekonań dotyczących emocji. Drugie badanie z powodów ekonomicznych zostanie zrealizowane wyłącznie w Polsce, w grupie osób zaczynających studia wyższe. Będzie miało na celu sprawdzenie takich samych hipotez jak w badaniu pierwszym, ale w kontekście analizy rzeczywistego, a nie spostrzeganego (jak w badaniu pierwszym) zachowania. W pierwszej fazie, uczestnicy wypełnią testy osobowości oceniające typy temperamentu, lęku i depresji, będą pytani o nasilenie konfliktów w rodzinie, jej poziom religijności, oraz o własne przekonania na temat emocji. W drugiej fazie, za pomocą metody dzienniczkowej, przez 30 dni, studenci będą codziennie raportować, przy użyciu specjalnej aplikacji na smartfonach, o zastosowaniu, strategii regulacji emocji, bazując na realnych wydarzeniach jakie miały miejsce podczas kontaktu z rodzicami. Dlaczego to jest ważne? Ponieważ na podstawie znajomości nieobserwowalnej struktury osobowości i charakterystyk sytuacji (np. intensywność konfliktów z rodzicami) i środowiska (np. różnice kulturowe) można przybliżenie dokonywać przewidywań na temat (nie)stałości zachowania w zakresie strategii regulacji emocji. Oczywiście, są sytuacje, kiedy (nie)stałość zachowania może być adaptacyjna lub nieadaptacyjna, np. koherentna osoba może w sposób stały posługiwać się nieefektywnymi strategiami radzenia sobie z problemami. Jestem przekonana, że ten projekt nie tylko przyczyni się do rozwoju psychologii osobowości, ale także może dostarczyć pewnych wskazówek o charakterze praktycznym.